

[Hasle.]

fælde forekommer det ganske uforstaaeligt, at man benytter en saadan Sammenkædning. Rent psykologisk er det forstaaeligt, at en Regering, der har Flertal i Folketinget, men Mindretal i Landstinget, i særlige Situationer siger: Nu vel, for at faa et Forslag igennem, som tiltaler os, er vi villige til at give Landstingsflertallet et Forslag, som ikke tiltaler os, men som Landstingsflertallet ønsker! Jeg siger: rent psykologisk er dette forstaaeligt — om end forkasteligt. Men hvor er den Psykologi, der siger: Regeringen er enig med hele Rigsdagen om, at Konverteringen skal gennemføres; men den maa kun blive gennemført, naar vi faar en Række Forslag, som I andre ikke kan lide.

Der er Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, som vi er imod. Men Hovedplanen i Konverteringen kan vi godkende, saaledes som vi ogsaa godkendte det tidligere Konverteringsforslag.

Vi forlanger ingen Modpræstationer for at gennemføre dette Lovforslag med de Ændringer, som vi mener maa være nødvendige. Regeringen kan gennemføre det ganske gratis politisk set for vort Vedkommende. Jeg ved vel, at det i den kommende Tid, hvis nu dette Lovforslag falder paa Grund af Sammenkædningen, vil blive hævdet af løsmundede Agitatorer Landet over, at det er de Konservative og Venstre, der har hindret, at Konverteringen gik igennem. Men Dommen over Skyldspørgsmaalet i denne Sag vil — det er jeg overbevist om — enstemmigt og inappellabelt blive, at det er Regeringens Ansvar, at Konverteringsforslaget, som gratis kunde gennemføres i Rigsdagen, ikke blev gennemført.

Der kan siges, som den højtærede Landbrugsminister sagde forleden Dag i Landstinget: Vær's god, Maden er serveret! Regeringen kan imidlertid, saadan synes det jo, i alt Fald ikke tænke sig at gennemføre Lovforslag af Betydning paa det økonomiske Omraade uden at skulle lave hele Kriseforlig. Det er, som en ond Aand fører den rundt i mærkelige teoretiske Cirkler, medens man lader praktiske, løselige Op-gaver ligge. Det minder om Mefistofeles's Ord til Faust:

„Ich sag' es dir: ein Kerl, der spekuliert,
ist wie ein Tier auf dürrer Heide,
von einem bösen Geist im Kreis herumgeführt,
und rings umher liegt schöne, grüne Weide.“

Den „schöne, grüne Weide“, der ligger

her, er Konverteringen. Men Regeringen føres af en ond Gejst omkring i teoretiske Cirkler.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger om de enkelte Afsnit i det Omfang, Tiden tillader, og i det Omfang, det skønnes nødvendigt under Hensyn til, at store Dele af Lovforslaget jo tidligere har været til Behandling.

Med Hensyn til Enkeltheder i Konverteringsforslaget kan jeg for væsentlige Punkters Vedkommende henviser til de Udtalelser, mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fremsatte under Behandlingen i Sommer og i Begyndelsen af Efteraaret. Disse Udtalelser staar naturligvis stadig som Udtryk for vort Partis Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte bl. a., at det nye Forslag om Konvertering maatte opfattes som et Tegn paa, at den nuværende Konvertering var brudt sammen. Indenrigsministeren svarede paa denne Udtalelse — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne her og lidt senere i min Tale ganske kort citere enkelte Punkter —, Ministeren udtalte, Folketingstidende 1933—34, Sp. 5560:

„Jeg har endnu til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kun at sige, at naar han udtaler, at den nuværende Konvertering er brudt sammen, kan det ikke siges at være rigtigt. . . . Der vil kunne fortsættes, selv om Forholdene i en enkelt Forening paa Grund af særlige Forhold gør individuelle Konverteringer vanskelig; men man er nu naaet til det Punkt paa dette Omraade, hvor man maa mene, at man kan gaa til en Tilendbringelse af hele denne store Konvertering.“

Men naar det er Tilfældet, at Konverteringen ikke helt er brudt sammen, maa jeg rigtignok spørge den højtærede Minister, hvorfor da Konverteringen i Landkreditforeningerne er standset; hvis Konverteringen virkelig ganske roligt kan fortsættes, med hvilken Hjemmel i Forhold til den lovgivende Forsamling standser Ministeren da Konverteringen?

Nej, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde Ret: Konverteringen er brudt sammen. Efter min Opfattelse er Sagen den, at de Landkreditforeningsobligationer, der stilledes til Raadighed for Krisefonden af Banker, Sparekasser og Forsikringselskaber, nu er opbrugt, og vil man fortsætte Konverteringen, saa har der altsaa kun været een Fremgangsmaade mulig, nemlig den at lade Krisefonden opkøbe de Obligationer, som var nødvendige. Det har man